

Περί ὑπακοῆς

...Ἐχω καταλάβει ὅτι ἡ ὑπακοή πολύ βοηθάει. Καί λίγο μυαλό νά ἔχει κανείς, ἂν κάνει ὑπακοή, γίνεται φιλόσοφος. Εἴτε ἔξυπνος εἴτε κουτός εἴτε ὑγιής εἴτε ἄρρωστος πνευματικά ἢ σωματικά εἶναι κανείς καί βασανίζεται ἀπό λογισμούς, ἂν κάνει ὑπακοή, ἐλευθερώνεται. Λύτρωση εἶναι ἡ ὑπακοή. Ο μεγαλύτερος ἐγωϊστής εἶναι αὐτός πού ἀκολουθεῖ τούς λογισμούς του καί δέν ρωτᾶει κανέναν αὐτοκαταστρέφεται. Μπορεῖ κάποιος νά εἶναι ἔξυπνος ἀλλά ἂν ἔχει θῆλημα, αὐτοπεποίθηση καί φιλαυτία, βασανίζεται συνέχεια. Μπερδεύεται ἄσχημα καί τοῦ δημιουργοῦνται προβλήματα. Γιά νά βρεῖ τόν δρόμο του, πρέπει νά ἀνοίξει τήν καρδιά του σέ κάποιον πνευματικό καί νά ζητήσῃ ταπεινά τήν βοήθειά του. Μερικοί ὅμως ἀντί νά πᾶνε στόν πνευματικό πᾶνε στόν ψυχίατρο ...

(σελ. 53-54, ἀπό τό βιβλίο του γέροντος Παΐσιου Πνευματικός Αγώνας, τόμ. 3ος)